

for Statskassen, men blot, at det kunde bære sig selv, og det forekommer mig, at der i § 12 findes Portofatter, som i alt Fald efter mit Syn paa Sagen give en ringe Sandsynlighed for, at Postvæsenet i Fremtiden vil kunne bære sig selv. Man vil nemlig, naar man kaster Blikket derpaa, se, at Brevportoen ikke bliver forhøjet, medens derimod Portoen af Brevkort bliver nedsat til 5 Ore. Følgerne heraf ville absolut, forekommer det mig, blive dem, at Benyttelsen af Brevkort vil blive meget stærkere end hidtil, men at denne Benyttelse ikke for det Hele, men for en stor Del vil ske paa Besøstning af Brevenes Antal. Nu, da Breve og Brevkort koste det Samme, er der en Masse Mennesker, som ikke gjerne ville give deres Meddelelser aabent, og derfor foretrække at give dem i Brevform. Blicher der derimod en Forskjel i Portoen fra 5 til 8 Ore, nærer jeg ingenjomhelst Tvivl om, at en meget stor Del af Brevene ville blive forvandlede til Brevkort, og derved vil der, i alt Fald efter mit Syn paa Sagen, være en ikke ringe Sandsynlighed for, at Postvæsenets Indtægter ville synke betydeligt, uden at jeg, som jeg tidligere har nævnt, ser nogen rationel Grund dertil, idet jeg ikke kan forstaa, at Postvæsenet, naar man overhovedet sætter Brevene til en Normalvægt, skulde have større Meilighed med at besørge Breve end Brevkort. Jeg tror derfor, at haade de Ting, jeg har tilfødt mig at fremdrage, og fremfor Alt de forskjelligte Betæneligheder, den høitærede Indenrigsminister har fremdraget, vil gjøre det høist ønskeligt, at Thinget tager denne Sag under en virkelig Overveelse og anstiller sine Undersøgelser, og ikke nu, da der kun er saa Dage tilbage af Samlingen, ser sig nødsaget til at vedtage ligesom i Blinde hele dette store Lovarbejde en bloc. Jeg er endnu bleven saa meget mere stemt for denne Anskuelse, som jeg forud nærede, da jeg gik herind i denne Sal, ved en Ytring, der leilighedsvis fremkom fra den høitærede Minister, og som jeg fuldt ud underskriver, at det vel kunde være værdt at overtænke, om man skulde lade denne Lov gaa alene og ikke holde den sammen med en anden Lov, der hører saa naturligt og nær sammen med den, nemlig Postlønningssloven. Jeg skal derfor slutte med at anbefale, at man i Virkeligheden vil lade dette Lovforslag blive undertastet omhyggelig Overveelse og moden Prøvelse, inden man gaar ind paa det.

Th. Nielsen: Jeg kan være enig med den ærede sidste Taler deri, at det fore-

liggende Lovforslag kommer til os under lidt uheldige Forhold, idet vi jo rimeligvis eller efter al Sandsynlighed ere henimod Slutningen af Samlingen, og man kan jo ikke sige Andet, end at naar der ved dette Lovforslags sidste Behandling i det andet Thing blev stillet ikke mindre end 100 Endringer, hvori der endog var Hovedændringer, saa er der Udstilligt deri, som vel nok kan trænge til nogen Overveelse. Deri er jeg altsaa forsaavidt enig med det ærede Medlem; men paa den anden Side maa man ogsaa erkjende, at de Forandringer, der ere foretagne i Postlovgivningen, dog ikke ere af meget indgribende Betydning, i alt Fald efter det Foredrag, vi hørte af den høitærede Indenrigsminister — selve den sidste Afstemning i Folkethinget er jo ikke omdelt. I ethvert Fald var den det ikke i Aftes, maaste er den det nu. Jeg tror i det Hele, man maa erkjende, at Postvæsenet har udviklet sig overordentlig heldigt under Loven af 7de Januar 1871. Den Gang denne Lov traadte i Kraft, havde vi saa godt som intet Landpostvæsen, og nu koster Landpostvæsenet henved 1,100,000 Kr. Den Gang var Postvæsenets Budget kun ca. 2½ Mill. Kr., nu er det henved 5 Mill. Jeg skal blot nævne et Par Tal i et andet Lovforslag, der er forelagt af Ministeriet, som viser den meget store Stigning, der er foregaaet paa Postvæsenets Omraade. I 1869—70 var Brevenes Antal ca. 12 Mill., nu er det steget til 44 Mill. Men hvad der er endnu mere forbausende og overraskende, er, at Postanvisningernes og Postopkrævningernes Antal, som den Gang kun var 145,000 til et Beløb af 3½ Mill. Kr., nu udgjøre ikke mindre end et Antal af 1½ Mill. til et Beløb af 35½ Mill. Kr. Man kan altsaa multiplicere det første Tal 3½ med 11 for at komme til det Beløb, der nu gaar igjennem Postopkrævninger. Avisernes Antal er vel ikke steget saa glubst, men det er dog steget fra 8 Mill. til 43 Mill. Man maa vistnok tillige erkjende, at ikke alene Loven har været heldig, men at ogsaa Administrationen, fra et enkelt Feil, som altid kunne begaaes, har været nogenlunde heldig. Naar man ser hen til de Pengesummer, Postvæsenet har haft under Hænder, maa man næsten undre sig over, at det dog ikke i denne Besvigelses Tid har været værre, end det har været. Den Udvikling, der er foregaaet, tror jeg naturligvis ikke alene skyldes Loven, men ogsaa en i mange Henseender ret heldig Administration.

Hvad nu de Forandringer angaar, som ere foretagne i den bestaaende Lov, ere de,